

dige Bistand eller, som det hedder, tilstrækkeligt uddannet Personale paa hvert Distriktskontor. Vi tror, det er et farligt Eksperiment at gaa hertil, og at det paa ingen Maade vil vise sig at være rigtigt, at man kan nøjes med det samme Personale, men at man tværtimod maa regne med, hvad jo ogsaa Lovforslagets Bemærkninger gør, at der vil komme en Forøgelse af Personalet. Ministeren udtrykker det Haab, at denne Forøgelse af Personalet ikke skal være af større Betydning. Ja, der kan jo altid strides om, hvad der er stort, og hvad der er lille, men Ministeriet indrømmer dog, at man maa regne med en Forøgelse af Personalet. Flertallet gaar ud fra, at man ved at lave disse Distriktskontorer vil kunne undgaa en Forøgelse. Jeg maa tilstaa, at jeg ved ikke, at der forinden har været Tale om, at det vilde blive nødvendigt at forøge Personalet, men har der det, er jeg tilbøjelig til at tro, at en saadan Forøgelse ikke vil undgaaes ved det her foreslaaede. Den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) skriver i Betænkningen, at man forventer, der vil kunne overflyttes en saa stor Del af Centralledelsens nuværende Personale til Distrikterne, at en Forøgelse af Personalet i det hele taget undgaaes. Men jeg er temmelig klar over, at vi ikke alene ikke kan undgaa en Forøgelse, men at vi endogsaa vil blive nødt til at ansætte et ret betydeligt større Personale. Det skal nok vise sig, at det vil blive nødvendigt at bibeholde de Kontorer og det Personale, man har indenfor Generaldirektionen, idet der vil være en Mængde Sager, der fremdeles skal afgøres af Generaldirektionen, og at det ikke vil lade sig gøre at spare tilnærmelsesvis det Personale, som bliver nødvendigt ude omkring paa de nye Distriktskontorer.

Det er altsaa Mindretallets Hovedsynspunkt, at det er farligt at indføre disse Distriktschefer med tilhørende Kontorpersonale. Alene af den Grund har vi ment det nødvendigt at stille Ændringsforslag om i hvert Fald indtil videre ikke at oprette disse smaa Generaldirektioner. Men der er for Resten ogsaa andre Grunde: Det vil nemlig ses af Lovforslagets Bestemmelser, at man ikke har klarét sig — og man kan vistnok heller ikke klare sig — hvordan Ressortfordelingen mellem Afdelingerne skal være. En Ting er klar, at man tildeler Chefen for Trafikafdelingen som Speciale Søfartsafdelingen; den faar han direkte under sig. Chefen for Maskinafdelingen

faar direkte under sig de tre store Værksteder i København, Aarhus og Nyborg, og Chefen for Baneafdelingen faar under sig de nye Baneanlæg. Men hvordan i øvrigt Arbejdet skal fordeles imellem Distriktscheferne, som har det fornødne teknisk uddannede Personale til Raadighed, og som har hele Ansvaret for alt, hvad der vedrører Banevedligeholdelsen, alt hvad der vedrører Trafikvæsenet og Maskintjenesten i Distriktet, eller rettere, hvordan Arbejdet skal fordeles mellem disse Distriktschefer Personale og det Personale, som Afdelingschefen, den nuværende Direktør, har, det kan man ikke rigtig se af Lovforslaget eller dets Bemærkninger. Jeg maa tilstaa, at det har ikke været muligt for Mindretallet at blive klar herover. Der er blevet sagt, at Afdelingscheferne, Direktørerne, skal have en Slags konsulær Virksomhed, skal være vejledende baade for Distriktscheferne og for Generaldirektøren, og det er jo muligt, at det vil blive saaledes. Da man altsaa savner Klarhed over, hvordan Ordningen skal være i Enkeltheder, har vi ment, at det var bedre at lade Forholdet udvikle sig lidt efter lidt og nøjes med at foretage den Omfordeling af de nuværende Kredse, som man fra alle Sider synes at erkende for nødvendig, navnlig af Bane- og Trafikkredsene, saaledes at de gøres mindre, men bliver under de respektive Afdelinger, Bane-, Trafik- og Maskinafdelingen, og man derved prøver, om det dog ikke lod sig gøre at faa det fornødne Samarbejde og den ønskelige Decentralisation under saadanne Styrelsesforhold. Men hvis det ikke lader sig gøre, hvis det viser sig, at man ved at lave Trafiksektionerne mindre ikke faar det til at gaa, som det bør gaa, saa kan man jo, paa hvilket Tidspunkt man vil, oprette disse tre nye Generaldirektioner. Men har man først oprettet dem, og sidder der i det mindste tre smaa Generaldirektører ude omkring i Landet med et stort baade kontormæssigt og teknisk uddannet Personale, kan man være sikker paa, at det bliver vanskeligt at komme af med dem igen. Thi det er altid lettere at oprette et Embede end senere at nedlægge det. Dette er det vigtigste af de Punkter, hvor Mindretallet har taget Afstand, og hvor vi har vort selvstændige Standpunkt, som navnlig er udtrykt i Ændringsforslag Nr. 8 til § 4.

Men ogsaa paa andre Punkter har Mindretallet haft Betæneligheder, om end ikke saa store. Det første Punkt angaar Generalsekretæren. Flertallet har erkendt,